

Δημοκρατική ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Τ.Ε.

Αθήνα, 12/02/2015

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΜΕΡΙΣΜΑ – ΕΠΙΚΟΥΡΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΓΙΑ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Α' ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΟΥ ΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ – ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Σχετικά με το Πρόγραμμα Μετεργασιακών Παροχών και επειδή γράφονται πολλές ανακρίβειες που μπορούν να παρασύρουν τους συναδέλφους σε συμπεράσματα ενάντια στο συμφέρον τους, θα θέλαμε να αναφέρουμε τα ακόλουθα:

- Με ΣΣΕ από τα έτη 1948 / 1951 η Τράπεζα της Ελλάδος, στο πλαίσιο της αυξημένης μέριμνας που το Καταστατικό της (άρθρο 38) επιτάσσει να επιδεικνύει προς τους υπαλλήλους της, ανέλαβε να παρέχει πρόσθετη μετεργασιακή παροχή («μέρισμα»). Το μέρισμα δινόταν μέσω ειδικού λογαριασμού (Μετοχικού Ταμείου Υπαλλήλων Τραπέζης της Ελλάδος) που ιδρύθηκε επί τούτω και, κατόπιν σειράς οικονομικών μελετών, παγιώθηκε ήδη από το 1966 σε ποσοστό 45% επί της κύριας σύνταξης ή, διαφορετικά, σε ποσοστό 36% επί των συντάξιμων αποδοχών.
- Αρκετά μεταγενέστερα (1979) εισήχθη στην έννομη τάξη ο θεσμός της υποχρεωτικής επικουρικής ασφάλισης, με την ίδρυση του ΤΕΑΜ, στο οποίο θα εντάσσονταν, καταρχήν, όλοι οι μισθωτοί. Έγινε όμως τελικά δεκτό, σε όποιες εργασιακές περιοχές προϋπήρχαν ανάλογα, συμβατικά διαμορφωμένα, σχήματα (όπως το Μετοχικό Ταμείο Υπαλλήλων Τραπέζης της Ελλάδος) να συνεχίσουν τη λειτουργία τους, ως υποκατάστατοι φορείς υποχρεωτικής επικουρικής ασφάλισης.
- Έτσι, η παροχή που δημιούργησε ο νόμος συνέπεσε καθ' οδόν με αυτήν που είχαν συμβατικά αποφασίσει η Τράπεζα της Ελλάδος και οι υπάλληλοί της, χωρίς όμως οι δύο παροχές να ταυτίζονται. Τούτο γιατί το περιεχόμενο των ΣΣΕ ήταν πολύ ευρύτερο από εκείνο του νόμου, καθώς ιδίως προέβλεπε πολύ μεγαλύτερες εισφορές, τόσο μηνιαίες (και μάλιστα εφ' όλων των αποδοχών και χωρίς ανώτατο όριο) όσον και εφάπαξ (κατά την πρόσληψη, με την τέλεση γάμου, τη γέννηση τέκνων) που δεν απαντώνται στο νόμο, οι οποίες οδηγούν και σε μεγαλύτερη παροχή.
- Κατά συνέπεια ακριβολογεί κανείς λέγοντας ότι στο χορηγούμενο μέρισμα εμπεριέχεται και η κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις επικουρική σύνταξη.
- Το σύστημα αυτό συνέχισε να ισχύει χωρίς μείζονα προβλήματα παρά το γεγονός ότι η αυξημένη νομοθετική παρέμβαση που άρχισε να εκδηλώνεται και στο πεδίο της επικουρικής σύνταξης ήδη από τη δεκαετία '90 παρείχε, μεθοδολογικά τουλάχιστον, επιχειρήματα υπέρ του διαχωρισμού των δύο παροχών (θέσπιση ανωτάτων ορίων εισφορών και παροχών στην επικουρική σύνταξη, διαδοχική ασφάλιση κ.α.). Ο ΣΥΤΕ αμέσως μετά την, από

1.1.2011, ανάληψη από την Τράπεζα της Ελλάδος της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της, έθεσε μετ' επιτάσεως το ζήτημα του διαχωρισμού, συνδέοντάς το ευθέως με την επαναβεβαίωση και κατοχύρωση της αρχικής (συμβατικής) υποχρέωσης της Τράπεζας της Ελλάδος, η οποία δεν θα έπρεπε να απονήσει ούτε να αφεθεί, συγγεόμενη με την εκ του νόμου επικουρική σύνταξη, να ακολουθήσει την όποια τύχη εκείνης.

Β' ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΜΕΤΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ

Στη συνέχεια, η Τράπεζα της Ελλάδος σε συμφωνία με τον ΣΥΤΕ και τον ΣΣΤΕ προχώρησε, με την από 25.6.2013 Απόφαση του Γ.Σ. στη σύσταση κεφαλαίου αλληλοβοηθητικού χαρακτήρα, που λειτουργεί ως ειδικός λογαριασμός στην Τράπεζα, εκτός του πεδίου της υποχρεωτικής δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης, με προαιρετική συμμετοχή του προσωπικού της Τράπεζας, ήδη συνταξιούχων και εν ενεργεία (σε πρώτη φάση ασφαλισμένων μέχρι 31.12.1992). Το ύψος της παροχής, συναρτώμενο προς την οικονομική συμβολή των συμμετεχόντων.

Γ' ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ ΤΗΝ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Όλοι οι συνάδελφοι γνωρίζουν ότι όχι μόνο δεν υπήρξε καμία μείωση του ύψους της επικουρικής σύνταξης που ελάμβαναν πριν τη δημιουργία του Προγράμματος, αλλά αντίθετα η πλειοψηφία βλέπει να λαμβάνει ένα ποσόν αρκετά μεγαλύτερο.

Τίθεται λοιπόν το ερώτημα: γιατί ανησυχούμε και γίνονται διάφορες ενέργειες για την κατοχύρωση του χαρακτήρα του Προγράμματος ως μη εμπόπτοντα στο πεδίο των παροχών της Κοινωνικής Ασφάλισης ;

Η απάντηση είναι πολύ απλή. Η από 1.1.2011 ανάληψη από την Τ.Ε. της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της δεν μείωσε τις επεμβάσεις του νομοθέτη τόσο στις κύριες όσο και στις επικουρικές συντάξεις (ανώτατο όριο στις συντάξεις Ν.3896/2011, κατάργηση δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδομάτων αδειάς και ισολογισμών, μειώσεις Ν.4024/11, 4051/12 και 4093/12).

Επιπλέον, υπάρχουν και άλλα προβλήματα π.χ. φορολογικά. Όλοι θέτουμε στη φορολογική μας δήλωση το ποσόν που προκύπτει από το Πρόγραμμα σαν επικουρική σύνταξη, δηλαδή σαν ένα ποσόν που εμπίπτει στο πεδίο της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Χωρίς να υπεισέλθουμε σε άλλες λεπτομέρειες για ευνόητους λόγους, γίνεται προσπάθεια για την κατοχύρωση του «ιδιωτικού» χαρακτήρα του Προγράμματος, δηλαδή ότι δεν αποτελεί παροχή Κοινωνικής Ασφάλισης.

Δεχόμενοι την παραπάνω αρχή που συμπίπτει με τον αρχικό χαρακτήρα της παροχής, όπως αυτή διαμορφώθηκε με τις ΣΣΕ των ετών 1948/1951 υπάρχουν σκέψεις είτε για συνεργασία με ασφαλιστική εταιρεία είτε για μετατροπή του Προγράμματος σε Επαγγελματικό Ταμείο είτε για τη σύσταση θυγατρικής στην ΤτΕ που θα διαχειρίζεται το Πρόγραμμα με αποτέλεσμα να διασφαλιστεί το Πρόγραμμα έξω από τη σφαίρα της κοινωνικής ασφάλισης. Σημειώνεται ότι ποτέ και σε καμία συζήτηση δεν υπήρξε σκέψη για διαχείριση των κεφαλαίων του Προγράμματος από τρίτους για τον απλούστατο λόγο ότι η συμμετοχή και η ευθύνη της ΤτΕ στο Πρόγραμμα είναι ουσιαστικότητα.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η όλη συζήτηση γίνεται σε λάθος βάση και ελπίζουμε να σταματήσει αυτή η παραπληροφόρηση και η κινδυνολογία. Όποιος έχει κάποια άλλη ιδέα που θα κατοχυρώσει το Πρόγραμμα ως μη παροχή της Κοινωνικής Ασφάλισης, μπορεί να μας την καταθέσει για να τη θέσουμε σε διαβούλευση.

Για τη “Δημοκρατική Συνεργασία”

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Η συντονιστική επιτροπή

Γοζαδίνος Γιάννης, Κλητοράκη Ελένη, Ζέρβας Άγγελος, Αβαγιανός Θανάσης, Χαϊδούτης Στέλιος, Ανδρουλάκης Γιώργος, Ακριώτης Γ., Αλατάς Γρ., Αργυρόπουλος Κ., Βασιλαδιώτης Χ., Καπαρός Μ., Καραθανάσης Τρ., Καρανάσης Δ., Κοκκινόπουλος Δ., Κονδύλης Ν., Κοσμάς Δ., Κούρτης Γ., Κυριακωντανάκης Η., Λαδά Ελ., Μακρής – Γυαλιάς Θ., Μιχαηλίδης Α., Μπούρδαλος Κ., Ντηνιακός Γ., Παπαδάκης Δ., Παπαϊωάννου Α., Παπανδρέου Χρ., Πέτρου Π., Ποριώτης Γ., Σαράτσογλου Αντ., Στρίκου Κ., Τσικογιαννοπούλου Νικ., Τσιλίκα Α.